

СПРАВА «ГАВРИЛЯК ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF GAVRYLYAK v. UKRAINE)

(Заява № 60692/16)

Стислий виклад рішення від 21 листопада 2024 року

Згідно з твердженнями заявниці 04 серпня 2014 року племінник заявниці входив до будинку без її дозволу та завдавав їй тілесні ушкодження під час двох окремих випадків. Того ж дня міліцією було порушено кримінальне провадження за фактом нанесення легких тілесних ушкоджень. Згодом кримінальне провадження декілька разів закривалося у зв'язку з відсутністю доказів, але ці постанови скасовувалися судом першої інстанції. Станом на дату винесення рішення кримінальне провадження тривало. До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявниця скаржилася за статтями 6 і 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) у зв'язку з тим, що її племінник 04 серпня 2014 року піддав їй жорстокому поводженню біля її будинку. Європейський суд вирішив розглянути цю скаргу за статтями 3 і 8 Конвенції. Розглянувши скарги заявниці Європейський суд зауважив, що сторони не надали копії висновків судово-медичної експертизи про те що заявниця отримала легкі тілесні ушкодження, як стверджувалося і за таких обставин Європейський суд не може перевірити, чи були тілесні ушкодження заявниці достатньо серйозними, щоб призвести до застосування статті 3 Конвенції. Таким чином, Європейський суд відхилив скаргу заявниці на стверджуване непроведення державою належного розслідування жорстокого поводження з нею на підставі підпункту «а» пункту 3 і пункту 4 статті 35 Конвенції, як явно необґрунтовану. Щодо інших скарг заявниці, Європейський суд зазначив, що кримінальне провадження у цій справі було порушено одразу після скарги заявниці 04 серпня 2014 року. Однак воно декілька разів закривалося у зв'язку з відсутністю доказів, і ці постанови скасовувалися національними судами, які визнавали розслідування неповним і вказували провести подальші процесуальні дії. Крім того, провадження, яке було порушено у серпні 2014 року, все ще триває, а загальна тривалість провадження становить майже десять років, що робить будь який подальший ефективний розвиток розслідування практично неможливим. З огляду на зазначене Європейський суд дійшов висновку, що держава не виконала свого позитивного зобов'язання щодо проведення ефективного розслідування стверджуваного жорстокого поводження із заявницею та констатував порушення процесуального аспекту статті 8 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. Оголошує прийнятною скаргу на непроведення ефективного розслідування, подану за статтею 8 Конвенції, а решту скарг у заяві – неприйнятними;
2. Постановляє, що було порушено процесуальний аспект статті 8 Конвенції.